

בית ישיבת אהל

ז"ל ע"י

מוסדות קאז'ניץ

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שבת קודש

פרשת יתרו

קבלת התורה

תשפ"ג

גליון מס' 1055

זמני התפילות

תל אביב - רח' שרת 45

מנחה ערש"ק: 10 דק' אחרי זמן הד"ג

שב"ק: 8:30.....

מנחה שב"ק בזמן הדלקת נרות

בימות החול

שחרית, מניין א' 6:30 ב' 7:30

ג' 8:30 (ד' 9:30)

מנחה גדולה: 13:30

מנחה 3 דקות לפני השקיעה

מעריב מנין א' 30 דק' אחרי השקיעה

מעריב מנין ב' 20:15

ירושלים - רח' מעוז 1

מנחה ערש"ק: 20 דק' אחרי זמן הד"ג

שחרית שב"ק: 8:15.....

מנחה שב"ק: 10 דק' אחרי זמן הד"ג

מנהטן 2307 Broadway

ניו יורק

מנחה ערש"ק: לפני השקיעה

שחרית שב"ק: 9:15.....

מנחה שב"ק: בזמן הדלקת נרות

בימות החול

שיעור בדרך היומי חצי שעה לפני שחרית

שחרית בנץ

מנחה מעריב בזמן שקיעה

מאנסי

12 E.MEIR RD.

מנחה ערש"ק:.....בשקיעה

שחרית שב"ק: 9:15....

מנחה שב"ק: ...בשקיעה

מודעות על שמחות ויארעייט,

יכתבו רק ע"פ בקשה מראש

באימיל המוסדות

koznitzinfo@gmail.com

דברות קודש

דא"ח שנאמרו בשב"ק פרשת בשלה - שירה תשפ"ג - תל אביב

שבת בבוקר

השבוע קריאת התורה שאל אותי בני שליט"א האם אנשים היום גם אחרי שהיו רואים את העשר המכות במצרים וקריעת ים סוף וכו' היו מתלוננים ואומרים למה זה העליטנו ממצרים וכו' עד כדי כך שמשה רבינו אמר עוד מעט וסקלני, והרי ראו עכשיו שהקב"ה עשה כאלו ניסים ומוריד להם מן כל יום אז בגלל שצמאו למים הם אומרים כאלו דברים ושוכחים את הכל מה היה וכן גם כשהתלוננו כשבאותו יום שנגמר להם העוגות מצות שהוציאו ממצרים כבר התלוננו ואמרו מי יתן מותינו ביד ד' בארץ מצרים... אלא שכך הוא הטבע של אנשים שחיים רק את הרגע, ורואים את זה במקומות שיש בחירות לממשלה כל ארבע שנים שזה כמעט לא משנה מה שהיה כל השלש וחצי שנים אלא רק מה שהיה בחצי שנה לפני הבחירות ובדרך הטבע אדם רגיל אפילו אם הוא שתה אתמול בלילה די צרכו אם יגידו לו בבוקר שאין שום מים הוא יכנס ללחץ מיד ויכול ליטרף דעתו ח"ו מזה ומה הפשט הרי אנשים צמים יום אחד אלא ככה הטבע של אנשים וכמו שכתוב באור החיים הקדוש בפרשה וממילא הוא מסביר שהטענה עליהם היה הדרך שביקשו וכמו שהוא כותב הרי ראו את כל הניסים שעשה ד' להם אז למה פשוט לא התפללו, ואדם כן צריך לעשות חישוב מה היה לפני זה ולדעת שיש מנהיג לבירה ויש סיבה לכל דבר, ולמשל מסתכלים על ההפטרה שכלל ישראל היו במצוקה גדולה מהצבא של סיסרא שהיום חושבים על איראן ואז באמת היו במצוקה מסיסרא ואז אמרה דבורה אשה נביאה אשת לפידות לברק בן אבינועם שד' צוה... ולקחת עמך עשרת אלפים איש... ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך ותאמר... כי לא תהיה תפארתך על הדרך... כי ביד אשה ימכור ד' את סיסרא..., והמפרשים מסבירים שהכוונה על דבורה עצמה ועל אף שבמציאות יעל אשת חבר הקיני הרגה את סיסרא ואם מישהו מסתכל באופן שיטחי אז הכל כאילו מקרה שהוא רץ וברח והגיע לאהל של אשת חבר הקיני כי שלום... שעד אז היה באמת טוב בין שניהם רק בגלל שסיסרא התחיל ללחוץ את היהודים ונמנהג חבר הקיני היה כמנהג שאר בני חובב (צאצאים של יתרו) להתנהג בדת ישראל לזה השתדלה יעל להרוג סיסרא (רלב"ג), אבל כמוכן שהכל לא מקרי שחבר הקיני נקרא על שם יתרו שזה אחד השמות שלו ומובא באר"י הק' שקין הרג את הבל כידוע בגלל שלהבל נולד אתו שתי אחיות לא כמו קין שנולד אתו רק אחת ומשה הוא גלגולו של הבל כמרומז בשם משה משה שנת הבל ויתרו מקין ובגלל זה נקרא הקיני על שם קין וממילא יתרו שהוא בא מקין היה צריך לתת את בתו למשה לתקן על שהרג אותו בגלל האחות ונכדו עכשיו חבר הקיני זוכה שדרכו מגיע ישועה לכלל ישראל ודוקא על ידי אשה, וקראנו היום בפרשה על עמלק וידוע מה שכתוב בגמ' שגרמיה של אדום זה עמלק וממילא הרבה שנים לפני מלחמת עולם השני' למשל כ"ק אא"ז צוק"ל הרה"ק רבי ירחמיאל משה על אף שהיה שם רופא שאמרו שיכול לטפל בו ולא הסכים הרבי ואמר שרגליו לא ידרכו על אותו אדמה טמאה (שגם היה מוקיר ההשכלה), והגאון הצדיק רבי יוסף חיים זוננפלד צוק"ל לא הסכים לתת יד למושל גרמני' בגלל היותו מזרע עמלק וזה היה הרבה שנים לפני מלחמת העולם וממילא זה לא לחינם שהם עשו את ההשמדה ד' ישמור, וממילא אדם צריך לדעת שהכל מכוון מלמעלה וכל אחד צריך לא לקרות את מה שקורה ואת ההיסטורי אלא לעשות מעשים שזה משנה את ההיסטורי' שעל ידינו קובעים המצב בעזרת ד' יתברך מבחינה שמימית

(דברים שנאמרו בטיש חמישה עשר בשבט ובמסע הקודש לקברי צדיקים יובא אי"ה בשבוע הבא)

הלכה ערוכה

מאת הרב הגאון אברהם יהודה הלפרין שליט"א
רב ודומ"ץ דקהילתנו בתל אביב

שאלה: האם מותר למנות יהודים לצורך מצוה.

תשובה: איתא ביומא (דף כ"ב) "הממונה אומר להם הצביעו וכו', תנא הוציאו אצבעותיכם למנין, ונימניהו לדידהו (פרש"י לגלגלתם) מסייע ליה לר' יצחק דאר"י אסור למנות את ישראל אפילו לדבר מצוה דכתיב ויפקדם בבזק (פרש"י לשון שבדי חרסים, נטל כאור"א חרס והשליך לפניו ומנו החרסים) וכו', אמר ר' אלעזר כל המונה את ישראל עובר בלאו שנא' והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד, רב נחמן בר יצחק אמר עובר בשני לאוין שנא' לא ימד ולא יספר" וכו', ובברכות (דף ס"ב) "אמר ר' אלעזר א"ל הקב"ה לדוד מסית קרית לי הרי אני מכשילך בדבר שאפ"י תינקות של בית רבן יודעים אותך דכתיב כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו וגו' מיד ויעמד שטן על ישראל וכתוב ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל, וכיון דמניניהו לא שקל מינייהו כופר" וכו'.

ועי' ברמב"ם הל' תמידין (פר' ד' ה"ד) "ולא היה מונה על האנשים עצמן לפי שאסור למנות ישראל אלא ע"י דבר אחר שנא' ויפקדם בטלאים", ועי' בשו"ת פני מבין שכ' דהרמב"ם השמיט הא דקיי"ל שאסור למנות ישראל, משום דס"ל שאינו איסור ממש, ובשו"ת יבי"א (ח"ב, יור"ד סי' ט"ז) הק' עליו דחזונו דהרמב"ם אסר להדיא למנות ישראל והביא הגמ' ברכות דלעיל והעלה דהאיסור למנות את ישראל הוא דאוריתא.

ובאופן האיסור למנות את ישראל, עי' ברמב"ן (ר"פ במדבר) שכ' "וכאשר צוה למנות את ישראל יאמר תפקדו אותם לרמוז שלא יספרם רק שיתנו כופר נפשם מחצית השקל וכו' ואמר בדוד מספר מפקד העם כי ידע מספרם בפקידת הכופר, כי רחוק הוא אצלי שלא יזהר דוד במה שאמר הכתוב וכו', אבל כפי דעתי היה הקצף עליו בעבור שמנאם שלא לצורך כי לא היה יוצא למלחמה" וכו', וברמב"ן (פר' כי תשא) כ' "טעה דוד ומנה אותם בלא שקלים והיה הנגף בהם" וכו', משמע מדברי הרמב"ן דאם מונה ע"י דבר אחר אפ"י שלא לצורך מותר, וחטא דוד היה שלא מנה ע"י דבר אחר, אמנם ברד"ק (שמואל ב' פכ"ד פס' א') כ' "וכבר היה דבר זה נודע בישראל מן התורה כי אם ימנו את ישראל שלא יתנו איש כופר נפש שיהיה בהם נגף ואפ"י ימנה אותם לצורך וכו' ואע"פ שיקח מהם כסף או שום דבר כיון שימנה אותם שלא לצורך יחסרו" וכו' משמע מדבריו דאסור למנות שלא לצורך אפ"י ע"י נטילת דבר אחר, ועי' בשו"ת שבט הלוי (ח"א, סי' ל"ד) שכ' דדוד שמנה ע"י דבר אחר אעפ"כ נענש מכיון שהיה שלא לצורך לדי' הרד"ק, ואעפ"י שבודאי היה לצורך טכסיסי מלחמה מ"מ כיון שלא היה לצורך של תורה הוי כשלא לצורך, והעלה ג"כ דאיסור מנין בעיקרו דאוריתא לדי' הפוס' מקראי דכי תשא עיי"ש, וכ"כ בתשובותיו (ח"ו, סי' כ') "דסוגיא דעלמא דאפ"י ע"י דבר אחר אסור אם הוא שלח שלא לצורך כשי' הרד"ק וכו', וע"ע באוה"ח הק' (פר' כי תשא) שהעלה ג"כ דכל שאין צורך למנותם, אין למנותם אפ"י ע"י דבר אחר וכו' עיי"ש.

ועי' במג"א (אור"ח סי' קנ"ו, ס"ק ב') שכ' "אסור למנות ישראל אפ"י אינו מכוון למנות רק להטיל גורל אפ"י לדבר מצוה, אלא מוציאין אצבעותיהם ומונין אצבעותיהם" וכו', וכ"כ בפר"ח, ובחסד לאלפים הוסיף שאפ"י ע"י א' ב' אסור, ואין למנות אלא במחשבה, ובקצשו"ע (סי' ט"ו) "צריכין ליהדר שלא למנות את האנשים לגלגלותם לידע אם יש מנין וכו' ואפ"י לדבר מצוה וכו' ונוהגין למנותם באמירת הפס' הושיעה את עמך וגו' שיש בו עשרה תיבות", וע"ע בכף החיים (סי' נ"ה ס"ק י"א), וע"ע בתשו' כת"ס (יור"ד סי' ק"ו) שהביא בשם אביו מרן החת"ס ז"ע שאפ"י למנות בכתב בלי להוציא בשפתיו ג"כ אסור, ובשו"ת שה"ל (ח"ו, סי' כ') הביא דאף דהרלב"ג פר' במדבר כ' דבכתב אין איסור למנות פשיטא דאין זה יסוד בהלכה כנגד החת"ס שפסק למעשה דאסור.

ועי' בשו"ת ציץ אליעזר (ח"ו, סי' ג') שהאריך טובא באיסור למנות יהודים וכו', והביא מהפר' שהתקשו מדוע לא הביאו מוני המצוות האיסור הזה בכלל מנין הלאוין, עוד התקשו המפר' מדוע הגמ' ביומא הנ"ל מביאה האיסור מדברי קבלה "אשר לא ימד ולא יספר" וגו' ולא מביאה הפס' בכי תשא, וברשב"ץ כ' דהוא אסמכתא בעלמא וכ"כ בחות יאיר (סי' ט') ובס' צידה לדרך (פר' כי תשא) כ' דמכיון דאין לאו מפורש אלא מדיוק לכן לא מנוהו במנין הלאוין, ובעיני זוכר לחיד"א כ' דהקרא בכי תשא מיידי דוקא באם מונה את כלל ישראל, משא"כ אם מונה יחידים, ועיי"ש דהאריך בדבר טובא בכמה וכמה ענפים ובדברי הרמב"ן ל' שלא בשו"ת שבה"ל יעוי"ש.

לסיכום: לדעת רוב הפוסקים האיסור למנות יהודים הוא מן התורה, - למנות גופים אסור אפ"י למנין של מצוה, - ע"י דבר אחר מותר למנות דוקא לצורך, דבר של מצוה וכדו', - שלא לצורך אסור למנות בכל אופן שהוא, - איסור המנין הוא בין את כלל ישראל ובין יחידים, - האיסור למנות הוא גם בא' ב', גם ע"י כתב אסור, - מותר למנות במחשבה, - המנהג למנות למנין ע"י אמירת הפס' "הושיעה את עמך" וגו' דיש בו עשרה תיבות.

לפרשת שקלים: "כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם, ונתנו איש כפר נפשו לה" וגו'

(פר' ל' פס' י"ב)

שאלות לחזרה ושינון – ללומדי המשנ"ב היומי

עקב תקלה טכנית השאלות יובאו אי"ה בשבוע הבא

החייט הנסתר שבסיעתא דשמיא הציל את היהודים

שנאת הישמעאלים כלפי היהודים גדלה מפעם לפעם בראותם כי היהודים מצליחים מאוד במסחר, השונאים טכסו בכל עת עצות וזממו רבות כיצד לשטום את היהודים העבריים, שותפים לשנאה זו היו הכמרים אשר החלו לגזור גזירות רעות על היהודים, והבאישו ריחם בעיני כל הגויים שבסביבתם, בלחצם הרב הגבילו מאוד את עסקי היהודים עד שהמסחר שבת לגמרי. בעת צרה ליעקב התקבצו היהודים לבתי כנסיות כדי לשפוף שיח לפני ריבון העולמים שיושיעם, ועסקו רק בתורה ובתפילה, יום יום אמרו כל ספרי התהלים בציבור והתחננו לצור פעלם, יום אחד הגיעה השמועה כי המלך נסע מארמונו, התאספו גדולי ישראל להיוועץ יחדיו מה לעשות, מיד הוצע לאסוף כספים מאת כל איש בישראל ולשלוח מנחה נאה למלכה, אולי יטה ה' את לבבה ותרחם על היהודים בגלל המתנה שהם שולחים אליה, חיש מהר נערמו ערמות של דינרי זהב, לא היה אחד אשר נמנע מלהביא וההון הלך וגדל, מן הזהב הזה קנו אבנים יקרות ומסרו לאמן בעל מלאכה מומחה אשר יצר נזמים יפים עבור המלכה, כעבור ימים אחדים היתה התשורה מוכנה ויפיה זהר למרחקים, דאגתם הבאה היתה מי ילך אל חצר המלך, מי יסכן עצמו להיכנס בין השונאים. לאחר ג' ימים של חיפושים, נמצא היהודי שהסכים לקחת את הסיכון ולסבול צער ויגון עבור עמו, הנזמים נמסרו לידו, ועוד הוסיפו לו הון רב למען יוכל לשחד את העומדים לשטן בדרכו, לקח היהודי שהיה צדיק נסתר וחייט באומנתו את התשורה, והלך לביתו להתכונן ולצאת לדרך, בבואו לביתו טמן אחד משני הנזמים בין התבן אשר במיטתו ואת השניה לקח עמו, בדרך ארבו לו לסטים, אך הוא ניצל מהם בסיעתא דשמיא.

אחרי מסע ארוך ומפרך הגיע היהודי סוף סוף אל חצר המלך, גם את שומרי הארמון היה עליו לשחד כדי שירשו לו להיכנס, שומר בית המלכה ירא היה להכניס את היהודי אל תוך הארמון, אך ההון שניתן לו, סינוור את עיניו והוא היה אובד עצות, מיד רץ אל המלכה וסיפר לה כי יהודי אחד עומד בחוץ וכלתה נפשו לבוא לפני המלכה, השיבה המלכה ואמרה "מה ליהודי טמא להגיע ולהיכנס אל מפתן קדשי?" אך השומר לא הרפה הוא התחנן בעדו לפני המלכה ועורר את רחמיה פן ימות היהודי בטרם יאמר את דברו, לבסוף הסכימה המלכה וציוותה להכין מסך מבדיל בינה לבין היהודי כדי לא לדבר עמו פנים אל פנים.

כשהורשה היהודי להיכנס פנימה, לא הוציא הגה מפיו רק החזיק בידו את הנזם האחד אשר זוהרו נצץ למרחקים, ויפג לב המלכה ולא שתה עוד לטומאת היהודים, כי אם קראה אליו "גשה הלום, וותשא"ל מה זאת בידך?", ומשאמר לה כי מנחה שלוחה לה מעם ישראל, לא נתנה לו עוד להמשיך לדבר כי אם שאלה "והיכן הנזם השני?" השיב לה היהודי "נזמים אלה מצאו היהודים בעיר אשר מוחמד קבור שם, ושלמו סכום גדול מאד לרכשם עבורך, אך לא השיגו כי אם רק את האחד, והשני יתנו לבישוף בימי החג הקרב ובא, שאז יעופף הבישוף וישאב את העתיד ממוחמד, כך נהגו הישמעאלים לחגוג יום בשנה, אשר בו היה הבישוף דורש ואומר כי הוא עף לרגעים אחדים כמה מאות פרסות אל מקום המוחמד, ומפיו יקבל עתידות לדרוש כל השנה ברבים, בזאת רצה החייט להדיח את הבישוף צורך היהודים מעל כיסא המלכה. שלחה המלכה את היהודי לשלום לביתו, בליווי שומרים שיבטיחו את דרכו, ומיד מיהרה לקרוא אליה את הבישוף, וסיפרה לו את כל אשר שמעה מפי החייט היהודי, ותצוהו להביא לה ביום חגם את הנזם השני שנמצא בעיר של מוחמד אצל סוחר פלוני, המלכה הזהירה את הבישוף שלא יעזי לשוב בלי להביא עמו את הנזם השני. יצא הבישוף דואג ונכלם מאת המלכה, ומיד רץ לחפש את היהודי אשר ביקר בארמון המלך, הוא שאל את השומרים לאן פנה היהודי, ובעזרת תיאורם, רדף אחריו עד שהשיגו בביתו, פנה הבישוף אל החייט ואמר אליו בצחוק האתה הוא זה המתנכל להמיתני ביד המלכה על ידי נזמים שהבאת לה תשורה? השיב החייט ואמר: "מה פשעי ומה חטאתי כי רדפת אחרי, האם שקר אמרתי, וכי לא תעוף אל מקום של מוחמד בחג זה, ואז בנקל תוכל להביא את הנזם השני?". נפל הבישוף על פניו והתחנן לרגלי החייט שירחם עליו, כי הרי אין אמת בדבר מעופו, וכיצד יתכן שתוך דקות אחדות אצא למרחק של מאות פרסאות, אז רגז החייט ואמר: "להרוג את כל בני ישראל ישר בעיניך, ובי מצאת עוון אשר חשבתי להבאיש רוחך בעיני המלכה להראות לעין כל כי שווא תדבר", התחנן הבישוף ואמר חטאתי לכם ולא לאלוקיכם, ולא שמתי לבי כי אלוקיכם הוא אדיר ומציל וכל

סיפורי צדיקים

העומד להרע לכם, מיד מביא הוא את הרעה על ראש המתנכל, ולכם היהודים עושה נסים ונפלאות, מעתה אבטיח לך, כי כל אשר תאמר לי אעשה, ואת טובת היהודים אדרוש, ומה בצע אם ארד ביגון שאולה כי מי יודע מי יקום אחרי, חוסה עלי ואטיבה עמכם, נאות לו החייט להחיותו בתנאי שיכתוב ויחתום בכתבים תקיפים, שימסרו לידו הנזם השני בתנאי שידרוש את טובת היהודים, וכל זה למען יאמנו דבריו בפני עמו ומלכתו בהגיע יום חגם. מסרו היהודים לבישוף את הנזם והוא הלך לבית תיפלתו לדרוש בפני קהילתו וגם המלכה היתה בין קהל המאזינים, אז דיבר הבישוף לטובת היהודים ובתום דרשתו נעלם לפתע מעיני העם, הנקהלים חיכו עד בוש והוא לא שב, היום נטה לערוב ועקבותיו לא נודעו. לפתע נראה מרחוק רוכב על סוס לבן ויחרד כל העם לקראתו, בהתקרבו לבית התיפלה, נפל פתאום מעל סוסו והתעלף, מיד רצו אליו להחיות אותו, ויפג לבו שנתי וכן בשלישית וחוזר חלילה, בהיכנסו שמעו אותו ממלמל בפיו: "מוחמד פנה לי עורף כי עברתי להחטיא את הרבים בשוד וקצף" ושוב התעלף, כשהתעורר המשיך: "והרי אנו בני שפחה והיהודים בני הגבירה, אין לנו לצרור" את היהודים ביקשתי להשמיד ובזאת מריתי את פי מוחמד, את היהודים וחלילה לנו להרע להם, זאת הבטחתי למוחמד, לסלק את אבני הנגף מכל אחד מאתנו, ולעקור כל שורש רש ולענה מלבנו, ואז יסלח לנו ולעוונותינו ולחטאתנו, ואם תאבו ושמעתם, טוב הארץ תאכלו, אולם אם תמאנו ומריתם, חרב תלהט אתכם." אז ניגש אל המלכה ומסר לידה את הנזם השני תשורת כבוד ומזכרת מאת היהודים אל המלכה, ומאותו היום סחרו היהודים בארץ ישמעאל באופן מלא וחופשי, וחזרו לחיי העושר והשפע.

בס"ד

שמחת נישואי בני כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
עם בת כ"ק אדמו"ר מטריסק שליט"א
נמדת הנאון הגדול רבי יוחנן וואזנר שליט"א ראב"ד סקווידא

ערש"ק פרשת יתרו תשפ"ג

בקשה דחופה

היות וזכינו ששבת עליה לתורה תתקיים אי"ה בשבת פרשת משפטים הבעל"ט בקרב אנשי שלומינו שיחי' בתל אביב, והיות שיש אורחים מאנ"ש שיחי' שמגיעים לשבות בתל אביב דרושים לנו בדחיפות דירות באיזור, וכן כל מי שיכול להכניס אורחים ללינה בלבד נא להודיעונו בהקדם אצל הר"ר אברהם ברגר הי"ו
בפלא' 0527173932

וגדולה הכנסת אורחים יותר
מקבלת פני שכינה

בברכה מרובה
הוועדה המכינה

הודעה #12

בס"ד

שמחת נישואי בני כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
עם בת כ"ק אדמו"ר מטריסק שליט"א
נמדת הנאון הגדול רבי יוחנן וואזנר שליט"א ראב"ד סקווידא

ערש"ק פרשת יתרו תשפ"ג

הודעה דחופה!

בעזהש"ת בימים הקרובים יקבלו אנ"ש וידידנו היקרים שיחי' את ההזמנות לשמחת החתונה היות וישנם שיבושי דואר ויתכנו שחלק מההזמנות לא יגיעו ליעדם

הננו להודיע ששמחת החתונה תתקיים אי"ה ביום חמישי ב' אדר הבעל"ט

מעמד הקבלת פנים בשעה 15:30

באולמי אהל מועד (בית החייל) רח' ויצמן 60 תל אביב

החופה ברחבת בית מדרשינו רח' ויצמן 71

בשעה 16:30 (ולא כפי שנשלח בטעות)

לאחר החופה, הסעות יעמדו לשירות האורחים מבית המדרש אל אולם שמחת החתונה, אולמי ווקח (שד' ווקח 101 תל אביב)

"שמחו בך ונילו צדיקים וזרנינו כל ישרי לב"

בברכה מרובה
הוועדה המכינה

הודעה #13

אי"ה בשבוע הבא יצא עלון מוגדל עם כל ההודעות לקראת ימי השמחה, ומראות ממסע הקודש לפולין,